

університетами та промисловістю. АТТР – це союз між державами як об'єднання професіоналів з передачі технологій до якого *входять асоціації-засновники та мережі*. Члени Альянсу: ASTP, AUTM, ISTA, ITMA, NETVAL, REDTRANSFER, SARIMA, SNITTS, TransferAllianz, UNITT, KAUTM.

Зауважимо, що *альянс* – це група держав, компаній, організацій тощо, які погодилися працювати разом через спільні інтереси [2].

Таким чином, мережі трансферу технологій країн ЄС, можуть бути у формі юридичної особи асоціації та консорціуму з трансферу технологій. При чому якщо у формі асоціації, то це *асоціація професіоналів із трансферу технологій*, які беруть активну участь у передачі технологій і працюють на перетині наукових кіл, установ, уряду та бізнесу. Якщо у формі *консорціуму з трансферу технологій* створить ефективний зв'язок для обміну досвідом з передачі знань, який буде використовуватися установами-членами, пок ращуючи екосистему інновацій на регіональному та національному рівнях.

Якщо передача технологій відбувається через альянс, то його можна розглядати як форму міжнародної взаємодії групи держав, організацій (об'єднання професіоналів) тощо, які працюють разом для досягнення певних цілей щодо передачі технологій та передачі знань.

Література

1. Craiut L. et al. (2022). Technology Transfer, Sustainability, and Development, Worldwide and in Romania. *Sustainability*, 14 (23), 15728. URL: <https://doi.org/10.3390/su142315728>

2. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/>.

3. Новіков Є.А. Організаційно-правові форми мереж трансферу технологій. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Випуск 6, том 3. С. 13-19. URL: http://nvppp.in.ua/vip/2017/6/tom_3/5.pdf.

УДК 364-322:338.246.8(477)(043.2)

Сіньова Л.М., к.ю.н., доцент,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
м. Київ, Україна

ВПЛИВ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ В УКРАЇНІ

На сьогодні під час війни в Україні волонтерство є однією з найбільш потужних допомог для багатьох верств населення, особливо військових. Завдячуючи волонтерству більшість питань та задач, які є необхідністю для більшості людей та військових закриті саме волонтерами [1, с. 53].

Волонтерська діяльність є запорукою успішного функціонування суспільства, а також однією з найголовніших складових громадянського суспільства. Під час кризових подій в Україні волонтерські організації значно впливають на перебіг подій, відбувається організована підтримка і допомога армії, переселенцям та усім, хто зазнав негативного впливу від війни [2, с. 82].

Слід наголосити, що в Україні ще не завершений процес формування спільної стратегії відновлення на рівні держави. Також не зрозуміло, чи буде достатнім для формування відчуття реальної причетності рівень залучення територіальних громад та громадянського суспільства з цих громад до процесу розробки національної та регіональних стратегій відновлення та чи буде в кінцевому підсумку достатньо враховано їх позиції. Поряд з цим вже зараз значна частина донорських проєктів містить елементи заходів з відновлення [3, с. 10]. Не спровокована військова агресія росії проти України зруйнувала та продовжує руйнувати українську економіку, соціальну, транспортну та енергетичну інфраструктуру та життя людей, руйнує цілі міста, села, знищуючи український народ та цілі екосистеми України. Масштаб руйнування активів вже оцінюється у \$108.3 млрд (за оцінками проєкту damaged.in.ua), а обсяг непрямих втрат економіки за різними оцінками складає \$750 млрд, що є безпрецедентною сумою руйнувань та втрат за часів Другої світової війни [4, с.3]. Таким чином, вже протягом двох років в Україні відбуваються нескінченні руйнування, українці продовжують втрачати свої домівки та майно, російська армія нищить інфраструктуру, шкільні заклади, музеї, готелі та багато ін. Тому вже сьогодні слід думати про відбудову та відновлення України.

За різними даними, кількість українців у всьому світі коливається від 11 до понад 30 мільйонів людей. Українська діаспора показала свою ефективність у підтримці української боротьби за демократичні цінності та свободу після повномасштабного вторгнення росії на територію України, 24 лютого 2022 року. Саме діаспора стала опорою волонтерської діяльності за кордоном, брала активну участь у відстоюванні та адвокації санкцій, зброї, необхідної допомоги для економіки країни. Діаспора також активно просуvalа членство України в ЄС та започаткувала численні заходи підтримки. Завдяки зусиллям діаспори Україна отримала додатковий механізм впливу на національні уряди та необхідну матеріальну і нематеріальну допомогу. Тим часом багато громадян, які втекли від війни, мимоволі стали новоствореною частиною діаспори, значно збільшивши розміри діаспори. Україна як країна зацікавлена в об'єднанні діаспори в різних країнах та побудові ефективної комунікації для просування національних інтересів [5].

Варто наголосити про проєкт «Мультирівневий діалог щодо ефективного використання соціальних та фінансових ресурсів для інклюзивного відновлення України», який втілюється за сприяння Національним Демократичним Інститутом та фінансується USAID. Мета даного проєкту залучення громадських організацій та активних громадян до розробки, впровадження і контролю над пост-воєнним розвитком громад, організацію багаторівневого діалогу та обговорення спільного бачення пост-воєнного відновлення та розвитку, залучення діаспори та тимчасово переміщених осіб за кордоном до пост-воєнного розвитку громад та України вцілому [5].

Як наголошує Маріанна Кічурчак потрібно модернізувати головні пріоритети, завдання і заходи з реалізації стратегії сталого розвитку з огляду на характер руйнувань і збитків, завданих війною, поствоєнне відновлення української економіки. Модернізація існуючих цілей сталого розвитку в контексті формування стратегії поствоєнної відбудови економіки України ґрунтується на аналізі таких головних детермінант, як: поточна ділова активність підприємницьких структур, зайнятість і соціальний захист населення, людський капітал, інтенсивність воєнних дій та видів руйнувань, спричинених ними, ефективність заходів фіскальної і монетарної політики, екологічні збитки та їх грошова оцінка, успішність боротьби з корупцією та детінізацією, зовнішньоекономічна діяльність та умови інтеграції до ЄС, швидкість і напрями формування фондів відбудови [6, с. 19]. Таким чином, вплив волонтерської діяльності у процесі повоєнного відновлення в Україні має велике значення у відстоюванні інтересів та необхідної допомоги для економіки країни. Необхідно створювати можливість для комунікації на всіх рівнях від локального до міжнародного, надавати більше інформації про програми та проєкти, а також залучати та створювати умови для волонтерських організацій та фондів.

Література

1. Сіньова Л.М. Історія становлення та розвитку волонтерства в Україні. *Соціальне право*. 2023. № 2. С. 52-59. URL: <https://soclaw.com.ua/index.php/journal/article/view/1100/686>
2. Яковлева Д.А., Сільвестрова О.Ю. Напрями та особливості волонтерської діяльності в умовах воєнного стану на прикладі Радехівської територіальної громади. *Соціальна допомога і соціальна робота: виклики сучасності*: матеріали III Всеукр. наук-практ. конф. Луцьк, ЛНТУ, 2022. 272 с.
3. Дослідження ініціатив у сфері повоєнного відновлення, 2023. URL: https://ednannia.ua/images/Master_version_UKR_Rebuilding.pdf (дата звернення 09.01.2024).

4. Повоєнне відновлення України. Нові ринки та цифрові рішення URL: <https://kse.ua/wp-content/uploads/2022/09/Digital-instruments-in-Ukrainian-recovery.pdf> (дата зверення 09.01.2024).

5. Повоєнне відновлення України URL: <https://ants.org.ua/projects/povo%D1%94nne-vidnovlennya-ukra%D1%97ni/> (дата зверення 10.01.2024).

6. Кічурчак М. Сталий розвиток і поствоєнна відбудова економіки України: чинники взаємодії Міжнародний історичний досвід повоєнної реконструкції економіки: уроки для України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 27 квітня 2023 р.) / ДУ «Ін-т екон. та прогнозув. НАН України», Інститут вищої освіти НАПН України. Електрон. дані. Київ, 2023. 125 с. URL: <http://ief.org.ua/wpcontent/uploads/2023/05/Mizhnar-istor-dosvid-povojen-rekonstrukcii-uroky-dla-Ukrainy.pdf> (дата зверення 10.01.2024)

УДК 340.1(043.2)

Сунєгін С.О., к.ю.н.,
Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України,
м. Київ, Україна

ЮРИДИЧНІ ГАРАНТІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ: УМОВИ ЕФЕКТИВНОСТІ

В умовах перманентного ускладнення суспільних відносин, а також посилення кризових реалій їх розвитку, що на сучасному етапі проявляється вже на рівні деструкції системи міждержавних відносин, сформованої за результатами Другої світової війни, особливу значущість та актуальність набувають питання юридичних гарантій прав людини, зокрема, визначення їх сутності, природи, ознак, місця в загальній системі таких гарантій тощо. Очевидно, що в цих умовах створення ефективної системи юридичних гарантій прав людини є нагальною необхідністю, продиктованою вже не стільки певними правовими прогалинами чи колізіями, недосконалістю відповідних механізмів реалізації та/або захисту таких прав, скільки надзвичайно небезпечним фактичним станом справ в системі сучасних міжнародних відносин, що цілком реально загрожує виникненню повноцінної третьої світової війни, можливі наслідки якої ставлять під сумнів саму можливість існування всієї людської цивілізації.

У сучасній юридичній літературі під гарантіями прав людини розуміється система загальних і спеціально-юридичних засобів та інститутів, спрямованих на сприяння реалізації прав людини, а також забезпечення їх всебічної охорони та захисту від порушень [1, с. 468].

Таким чином, гарантії прав людини охоплюють собою як загальні засоби та інститути, які забезпечують їх практичну реалізацію, охорону та